Agar heinu haduma,
Nobe lungu loppima. / Sagele saadu tegema.
Kui nad ei pea must midaget,
Mina lähew kukke kõrtsi,
Kukke kõrtsi Maie juure.

No 14.

Kui talwe ajal mered jääs,
Ja lume hange urkas mees,
Siis jääd ja ojad kandwad pääl
Et julgesti wõib sõita sääl.
Ja egal pool käib otse tee,
Has olgu suu ehk raba pääl.
Ja jälgi täis on maad ja weed,
Kui tsipelkate ristis teed.
Kül ega mees siis hüiab hoost,
Kui toowad heina koormad soost.
Need peremehed kandwad hoolt,
Ja rahwast näikse egal pool.
Hel pole rahu, pole und
Sest nemad näewad jääd ja lund,
Kul linna kippub wana noor;
Ja senna läheb wilja woor

Ja hoher sõidab koorma ees;
Ja koorma otsas istub mees;
Ja mõni kellel rumal pää,
See ütleb: waata tee on hää.
Ja kodu ~~wanad~~ wanad hallid pääd.
Weel ega päewa teewad hääd:
Kui wanad küll ei teinud mund
Siis toowad metsast heinad puud,
Haod ja mättad wedawad,
Ja kodu abju küttawad.
Kui noormees linnast pakki toob,
Siis wana koldel piipu joob,
Ja kisub peergu süüdab tuld;
Ja küsib siis well wana muld,
Kuidas tee pääb käsi käind,
Has wilja mõõt on täis tulnud
Ehk on ka wahest puudu olnd.
Ja sagedasti meie maal,
See enne wanal ajal kaa,
Kus öed ja wennad elawad,
Need kohe wastu tullwad.
Üks wõtab kindad, teine wõõ